

MOST MÁR TUDOM
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. AUGUSZTUS 1.)

Az istentisztelet megtalálható a következő oldalon:

<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>

Tükör ige: Jn 14,27. v.

Lekció: 1Kir 17, 1-16. v.

Textus: 1Kir 17, 17-24. v.

Énekek: 274/1; 255/1-8; 151; 483/4-5; 272/1-6;

OLVASMÁNY: Királyok első könyve 17. rész 1-16. vers:

„A Gileádban lakó tisbei Illés ezt mondta Ahábnak: Az élő ÚRra, Izráel Istenére mondom, akinek a szolgálatában állok, hogy ezekben az esztendőekben nem lesz sem harmat, sem eső, hanem csak az én szavamra. Ezután így szólt hozzá az ÚR igéje: Eredj el innen, menj kelet felé, és rejtőzz el a Kerít-patak mellett, a Jordántól keletre! A patakból majd ihatsz, a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy gondoskodjanak ott rólad. Elment tehát, és az ÚR igéje szerint járt el. Odaérve letelepedett a Kerít-patak mellett, a Jordántól keletre. A hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel, kenyeret és húst este, a patakból pedig ivott. Egy idő múlva azonban kiszáradt a patak, mert nem volt eső az országban. Ekkor így szólt hozzá az ÚR igéje: Kelj föl, és menj el a Szidónhoz tartozó Sareptába, és lakj ott! Én megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjék rólad. Fölkelt tehát, és elment Sareptába. Amikor a város bejáratához érkezett, éppen ott volt egy özvegyasszony, aki fát szedegetett. Odakiáltott neki, és ezt mondta: Hozz nekem egy kis vizet valamilyen edényben, hadd igyam! Amikor az elment, hogy vizet hozzon, utána kiáltott, és ezt mondta: Hozz nekem falat kenyeret is magaddal! De az asszony így felelt: A te Istenedre, az élő ÚRra mondom, hogy nincs honnan vennem. Csak egy marék liszt van a fazekamban, és egy kevés olaj a korsómban. Éppen most szedegetek pár darab fát, hogy hazamenve ételt készítek magamnak és a fiamnak. Ha azt megesszük, azután meghalunk. Illés azonban ezt mondta neki: Ne félj, csak menj, és tégy úgy, ahogyan mondtad; de előbb készíts belőle egy kis lepényt, és hozd ki nekem! Magadnak és a fiadnak csak azután készíts! Mert így szól az ÚR, Izráel Isten: A lisztesfazék nem ürül ki, és az olajoskorsó nem fogy ki, míg az ÚR esőt nem ad a földre. Az asszony elment, és Illés beszéde szerint járt el. És evett ő is, meg az asszony és a háza népe is minden nap. A lisztesfazék nem ürült ki, az olajoskorsó sem fogyott ki, az ÚR ígérete szerint, amit megmondott Illés által.

Igehirdetés előtti imádság:

Mennyei Édesatyánk, dicsőséges, szent Isten! Vannak idők, amikor a heteket, hónapokat is suhanni látjuk, és vannak percek, amelyek óráknak tűnnek életünkben. Köszönjük azok örömét, akiknek nagyon rövidnek tűnik a mögöttünk lévő hét, annak örömeivel, áldásaival együtt. Könyörgünk azokért, akik egyetlen órát is, egyetlen napot is igen hosszúnak láttak a héten a gondok, aggodalmak, félelmek, gyász miatt.

Áldunk Téged, hogy az új hónap első napján istentiszteleten szolgálhatunk Neked! Nincs rajtad kívül Isten, nincs, aki Téged megelőzhetne, legyőzhetne. Köszönjük, hogy Téged ismerhetünk, aki teremtője, gondviselője, és megváltója, szabadítója vagy ennek a világnak.

Segíts, hogy a szívünket, életünket Neked tudjuk adni. Hálánkat is, terheinket is mindig eléd tudjuk vinni.

Eljöttünk, hogy kegyelmedből erősödjön a lelkünk, a hitünk, a belső emberünk. Adj erőt, kérünk, élni, dolgozni, szeretni, jót tenni. Ajándékozz meg, kérünk Igéddel, és Szentlelkeddel légy közöttünk, hogy miközben neked szolgálunk, aközben életünk a Te áldásaid által gyógyuljon, erősödjön, gazdagodjon, szépüljön! Ámen.

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Királyok első könyve 17. rész 17-24. vers:

„Történt ezek után, hogy megbetegedett az asszony, a ház tulajdonosának a fia, és betegsége olyan súlyossá vált, hogy már nem is lélegzett. Az asszony így szólt Illéshez: Mi bajod van velem, Isten embere? Azért jöttél hozzám, hogy emlékeztess bűnömre, és megöld a fiamat? Ő ezt mondta neki: Add ide a fiadat! És elvette az öléből, felvitte a felső szobába, ahol lakott, és az ágyra fektette. Majd az ÚRhoz kiáltott, és ezt mondta: Istenem, URam! Még bajt is hozol erre az özvegyre, akinek én a vendége vagyok, és megölsz a fiát?! Azután háromszor ráborult a gyermekre, és így kiáltott az ÚRhoz: Istenem, URam! Térjen vissza a lélek ebbe a gyermekbe! Az ÚR meghallgatta Illés szavát, a lélek pedig visszatért a gyermekbe, és az föl-éledt. Ekkor Illés fogta a gyermeket, levitte a felső szobából a házba, odaadta az anyjának, és ezt mondta Illés: Nézd, él a fiad! Az asszony így felelt Illésnek: Most már tudom, hogy te Isten embere vagy, és hogy igaz a te szádban az ÚR igéje!”

Szeretett Testvéreim!

Izrael királya Illés próféta idejében Aháb király volt, aki feleségül vette a szidóni király lányát, Jezábelt. Ez az asszony pedig rávette Aháb királyt arra, hogy az ÚR, Izrael Istene mellett a szidóniak istenségét, a Baált is imádják. Aháb még templomot is építtetett Samáriában, a fővárosban Baál tiszteletére. Baál így lett a nép gondolkodásában egyenlő rangú az ÚRral.

Ezek után Izrael népe egyre jobban elhagyta az ÚR imádatát, az ÚR törvényét, vezetését a mindennapi életében. A Baál-hitet követte. A nép erkölcsé pedig egyre inkább a Baált imádók erkölcséhez kezdett hasonlítani. Valószínűleg úgy gondolták, ha a környező világ kedvelt istenét imádják, ha a környező világ gondolkodását és erkölcsét teszik magukévá, akkor boldogulni fognak, és szerencsések lesznek, ahogy a környező világ is boldogul és szerencsés. Így Aháb király Isten elleni lázadásának következménye az egész Izraelre kihatott, az egész népet megromtotta. Az Isten iránti hűtlenségünknek következményei kihatnak ránk, és az utáunk jövő nemzedékekre is.

Erkölcsei, eszmei, vallási divatok jönnek és mennek. Isten Igéje örökre megmarad. Nekünk minden időben újra meg kell azonban vívni, hogy bármilyen diva-

tos, hatásos, akár erőszakos tanítások jönnek, mi akkor is a Szentíráshoz, Jézus Krisztus tanításához ragaszkodunk.

Mert mindennek következménye van. Nem lehet következmények nélkül élni. Vagy ránk, vagy másokra, vagy a mi nemzedékünkre, vagy a gyermekeink, unokáink nemzedékére, de kihat az, ahogy mi élünk. Kihat a hitünk, az élő Istennek való engedelmisségünk, de kihat a hitetlenségünk, a szent Isten elleni lázadásunk is. Kihat az, ha imádkozunk népünkért és népünk megtéréséért, és kihat az is, ha legyintünk Jézus Krisztus küldő parancsára: tegyetek tanítvánnyá minden népet.

Ez a hosszan tartó hőség és szárazság is, amit most szenvedünk, következmény. Az emberi önzés, pazarlás, felelőtlenység következménye. Még több ilyen nyárra készülhetünk a jövőben. Azt azonban el kell mondani, hogy Istennek most is van hatalma beavatkozni. Istennek van hatalma az emberi tevékenység, pusztítás hatásait felülmúlni irgalmas szeretetével. Jézus maga mondja Máté evangéliumában, hogy jönnek majd nagyon nehéz idők, de így folytatja: „*Ha nem rövidülnének meg azok a napok, nem menekülne meg egyetlen halandó sem, de a választottakért megrövidülnek azok a napok.*” (Máté 24,22)

Izrael népe elhagyta az URat, és minden jót a Baáltól várt, ettől az emberek által kitalált istenségtől. Az ÚR pedig megmutatta, hogy ennek következményei vannak. Illésnek, az Örökkévaló Isten prófétájának ezért kellett meghirdetnie Isten ítéletét Izrael országa számára: Nem lesz eső, csak akkor, amikor én szólok. Az ítélethirdetésben azonban már ott volt az ÚR irgalmas szeretete: Nem tart örökké ez az állapot. Eljön az idő, amikor az ÚR szól, és akkor újra lesz eső. Isten pedig mielőtt megmutatta volna, hogy az áldás csak tőle jöhet, bezárta az ég csatornáit, és úgy rendezte, hogy esőt hozó felhő nem jött Izrael országa fölé. Sőt elmaradt a reggeli harmat is, amit a tenger felől szálló, párás levegő eredményezett. Néhány hét forróság és aszály is milyen károkat hoz! Hát még a több évig tartó szárazság!

Izraelnek meg kellett tanulnia újra az ÚRhoz kiáltani! Bárcsak megtanulna a mi magyar népünk is újra Jézus Krisztushoz imádkozni, Krisztusnak engedelmeskedni!

Illésről azonban Isten gondoskodott. Hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel és este. Amikor pedig kiszáradt a Kerít-patak, elküldte Illést az ÚR Szidón városállam egyik falujába, Sareptába, hogy ott gondoskodjon róla egy mélyszegénységben élő özvegyasszony.

És Illés engedelmesen megy. Nem vádolja Istent, hogy dögevő madarak által hordott étel a tápláléka. Nem lázad Isten ellen, hogy milyen megalázó: egy koldus-szegény fog róla gondoskodni. Hanem alázattal és minden bizonnal hálaadással fogadta Isten gondviselését. Nekünk is hálaadással kell elfogadni Isten gondviselésének bármely formáját, zúgolódás nélkül, hiszen minden kegyelem!

Illés Sareptába érve találkozott egy özvegyasszonnyal, aki éppen fát szedegetett, hogy az utolsó maréknyi kis lisztjét és maradék olaját megsüsse lepénynek. Azt követően egyetlen kilátásuk van a fiával: az éhhalál.

De az is kiderült, hogy Isten azért küldte ehhez az asszonyhoz Illést, mert ez az asszony tiszteli az URat, Illés Istenét. Amikor nem a Baálra, a szidóniak istenére, hanem az ÚRra, Izrael Istenére esküszik, ez azt jelenti, hogy Ő idegenként is

tiszteli az URat. Illésnek ebből is tudnia kellett: jó helyen jár.

Ahogy hallottuk az Igéből, Illés kérésére az asszony előbb Illésnek vitt a megsütött olajos lepényből, mert hitt az ígéretnek: nem fogy ki a liszt a fazekából és nem fogy ki az olaj a korsójából mindaddig, amíg tart az éhínség. Hit nélkül itt lehetetlen is engedelmeskedni. Az utolsót adom oda, mert hiszem, hogy az ÚR gondoskodni fog! Illés pedig ott maradt nála, és a lisztes fazék nem ürült ki, és az olajoskorsó nem fogyott ki. Így élték túl az éhínséget. Az élő Isten, a mindenütt jelenlévő, a Vagyok, aki mindennél nagyobb, gondoskodott róluk.

Amíg Izrael népe a szidóniak bálványát imádta és nem az ÚRhoz kiáltott segítségért, addig éppen Szidón vidékén mutatta meg az ÚR, hogy egyedül Ő az Isten. Van, amikor az istenfélő embernek együtt kell szenvedni az Isten kegyelmét elutasítókkal. De a hűséges Isten gyakran megmutatja, hogy aki hozzá hűséges, azt megjutalmazza.

Debrecenben hordtam gimnazista diákként ebédet egy idős asszonynak, aki kisgyermek korától hitben élt, hűséges volt életével is Jézus Krisztushoz. A második világháború idején ők is elmenekültek. Egy menekült csapathoz csatlakoztak, de hamar kitűnt, hogy ő és az édesanyja mások. Nemcsak azzal, hogy sokkal szegényebbek a többinél, hanem azzal is, hogy nem káromkodnak, nem zúgolódnak, és minden nap olvassák a Bibliát. Sokat bántották, gúnyolták őket a többiek. Majd egy hajnalban, míg ők aludtak, csendben magukra hagyták őket. Amikor felkeltek, és a nyomokat követve utolérték ezt a menekült csapatot, azokat nyomorultan, kifosztva találták meg, mert megtámadták őket a hegyekben. Ennek az asszonynak és anyjának a szegénységében többük maradt, mint az őket lenézőknek.

Ne szégyenítsük meg gondviselő Istenünket, hogy hálátlanok vagyunk azért, amit ad, ahogy gondoskodik!

Az Illést ellátó asszonynak Isten gondviselésének megtapasztalását követően azonban súlyosan megbetegedett, majd meghalt a gyermeke. Akkor az asszony kétségbeesetten fordult Illéshez: *Azért jöttél hozzám, hogy emlékeztess bűnömre?*

Vajon mit hoz elő belőlünk is a nyugtalan lelkiismeretünk, amikor bajok, veszedelem, bánat, csapás ér utol? Vajon hogyan élt, mit tett korábban ez az asszony?

Ha bármilyen módon, de elkezd vádolni a lelkiismeretünk, akkor menjünk oda Jézus Krisztushoz, és kérjük tőle imádságban: Uram, bocsásd meg a bűneimet!

S amikor valóban megbántuk, megvallottuk konkrét bűneinket Jézus Krisztusnak, akkor higgyük is el Isten Igéjének ígéretét: *„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.”* (1Jn 1,9. v.) Nekünk van szükségünk arra, hogy Isten megszabadítson bűneinktől, hogy így gyógyuljon nem csak a mi életünk, hanem mások élete is!

Illés próféta az asszony szemrehányó szavait hallva, megrendülten, szinte az élő Istennel is vitába, perbe szállva viszi fel a gyermeket anyja öléből az általa használt felsőszobába. Ott kéri Isten könyöröletes cselekedetét. És Isten meghallgatta Illés könyörgését. A gyermek visszatért a halálból. Mert Istennek semmi sem lehetetlen.

Mindezt látva mondta azt az özvegyasszony: Most már tudom, ezáltal már tudom, hogy te Isten embere vagy és igaz a szádban az Isten Igéje.

Csak most tudja? Eddig nem vette észre, hogy Isten ott van velük? Amikor napról-napra újra ehetett, és nem fogyott ki a liszt és az olaj, akkor nem jutott el oda, hogy aki nála lakik az valóban az Isten embere? Pedig az első találkozásuk alkalmával Illésnek vitt ki előbb az olajos lepényből. Ez az asszony hitt az ÚR, az Örökkévaló Isten szavának, és élt is ennek a hitnek az alapján.

De lehetett benne még sok kételkedés, sok kérdés, ahogy az ránk is jellemző lehet: Miért bánik velem így az Isten? Mással miért bánik másként? Vagy kérdezhetette: Valóban Isten gondoskodik? Nemcsak a véletlenek összjátéka, hogy minden nap van elegendő eledelem? Nem tudhatjuk, hogy mit gondolt, mi járt a fejében. De ez a „most már tudom” mondata árulja el, hogy voltak a lelkében kételyek. Talán a szegénység, a mindennapi, és ezért megszokott nyomorúság csüggesztette el. Talán Illés beszélt neki az ÚR törvényéről, de nem tudta elfogadni. Talán nehéz volt elhinnie, hogy az ÚR az egyetlen Isten.

Nekünk is vannak, lehetnek olyan kérdéseink, amelyek miatt újra és újra megkérdőjelezzük Isten szeretetét, hűségét, gondviselését. És feltesszük azt a kérdést, hogy érdemes-e, megéri-e Krisztushoz hűségesnek lenni?

Isten nem engedte, hogy ennek az asszonynak a hite megrekedjen félúton. Ahogy minket is úgy akar vezetni, hogy teljesen eljussunk hozzá. Kételkedés nélkül bízunk benne. Félelem nélkül hagyjuk magunkat Őrá. A Mindenható így engedte meg a gyermek halálos betegségét, és újraéledését. Elengedte, elvitte ezt az asszonyt a legnagyobb mélységig. De utána az asszonyban már semmilyen kételkedés nem maradt.

Szeretnénk megkímélni magunkat is, szeretteinket is a könnyes próbáktól, a veszedelmektől, a bajok, a bánat gyöttrésétől. De nem tudhatjuk, hogy Isten egy lelkét éppen mi által vezet, erősít, vigasztal meg. Van, akit a szenvedés próbája által. Van, akit a nagy áldások öröme által. Van, akinek meg kell ijednie, hogy elkezdje keresni Jézus Krisztust. Van, akinek meg kell látnia Isten hatalmát, hogy végre semmi kételkedés ne maradjon benne.

De az biztos, hogy akik az Istent szeretik, azoknak végül minden a javukra szolgál. Ezért ne ellenkezzünk Isten Igéjével. Ne vitatkozzunk Isten döntéseivel. Egyszerűen, Isten Igéjét hallva is mondjuk ki: Most már tudom, hogy igaz az Isten Igéje. Hogy teljességgel tökéletes. Hogy minden úgy van a helyén, ahogy Isten cselekszi, vagy megengedi.

Minél hamarabb mondjuk ki: mindenben igaz az Isten Igéje, és jó az, amit Isten tesz, annál hamarabb tudunk szabadon örülni Jézus Krisztus szeretetének, igazságának. Fogadjuk el hittel Isten minden Igéjét! Engedelmeskedjünk neki, hiszen ő mindenben jót akar, jót készít nekünk. Talán nem úgy, mint másoknak. De úgy, ahogy számunkra végül a legjobb lesz Isten közelségében!

Ez az asszony csak a gyász megrázkódtatása és Istennek a halál feletti hatalmát látva jutott teljes hitre.

Nekünk megadatott, hogy ismerjük a mi Urunk Jézus Krisztus áldozatát. Mi ismerhetjük az Úr Jézus Krisztus kereszthalálának és feltámadásának történetét. Ő legyőzte a halált, miután magára vette Istennek a bűneink miatti ítéletét. Ezért nem kell várnunk különleges jelekre. Mi a Feltámadott Úr Jézus Krisztusért higgyük és

valljuk: Igaz az Isten minden Igéje! Jó az Úr! Ezért e szerint a hit szerint élünk, követjük Jézust. E szerint a hit szerint valljuk, hogy Isten akarata örökre megmarad. Ezért nem várunk még több csodára, jelre, hanem mindezek alapján, már most elmondjuk: Most már tudom, hogy igaz az Isten Igéje. Jó benne bízni, reá hagyatkozni.

Így ragaszkodunk, és így ragaszkodjunk Őhöz teljes szívvel, teljes lélekkel, teljes erővel. Ámen.

Imádkozzunk!

Örökkévaló, szent Isten, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak Ura, és Teremtője! Hallgasd meg kérünk, azokért mondott könyörgésünket, akiknek zaklatott lelke, felbolydult élete békességre, vigasztalásra, megnyugvásra vár! Különösen is könyörgünk a kórházban levőkért, a gyászban járókért, az otthonukat elhagyni nem tudó testvéreinkért!

Köszönjük, hogy nálad mindenki vigasztalásra találhat, reménységet kaphat. Segíts, hogy el tudjuk fogadni azt a vigasztalást, útmutatást, kiutat, amit Te adsz, mutatsz nekünk!

A bűneink és a bűntől megrontott világ következményeit szenvedve esedezünk: teremt újjá minket, és teremtsd újjá ezt az egész világot! Jöjjön el a Te országod, és tölts be uralkodásod a földet! Jézus Krisztus, kérünk, jöjj vissza, hozd el dicsőséges uralkodásodat, amikor megszűnik a bűn, a Sátán, a démoni erők uralma mind az emberi lélekben, mind a természetben!

Téged, kérünk, Szent Űristen, jóságoddal hozz békét, szeretetet közénk, és add, hogy kiszoruljon ebből a világból az erőszak, gonoszság, szenvedés, kiszolgáltatottság!

Áraszd ki Szentlelkedet népünkre, hogy megtérjünk hozzád, és istenkáromló, szeretetlen, egymás ellen áskálódó, mindenkiben ellenséget kereső népből válhasunk imádkozó, jó lelkű, minden jót befogadó, irgalmas és megbocsátó lelkű néppé.

Imádkozunk népünk vezetőiért, hogy istenfélelemben kormányozzák a rájuk bízottakat! Te add meg, hogy mindig istenfélő vezetőink legyenek! Ne büntesd, kérünk, népünket olyan vezetőkkel, akik nem akarnak tudni Rólad és a te törvényed szentségéről!

Imádkozunk gyülekezetünk és egyházunk vezetőiért, szolgálattevőiért! Áldd meg őket Szentlelked ajándékaival, Igéd és Lelked bölcsességével, hogy áldássá legyenek!

Istenünk, kérünk, hozz elegendő esőt a földre! Te tudsz csak rólunk gondoskodni! Ne vond meg földünköt az áldásaidat! Mi, emberek tettük tönkre a teremtett világot. De látod, nem tudjuk bűneinket jóvátenni. Mégis, kérünk, könyörülj rajtunk, és könyörülj az egész földön, az élővilágon!

Atyánk, kérünk, hogy ebben az új hónapban életünk és gyülekezetünk élete egyre jobban megszentelődjön, és neved dicsősége legyen nagy közöttünk! Ámen